

Specifické poruchy řeči

U dětí se objevují **specifické poruchy řeči**:

Artikulační neobratnost – je to vada řeči, kdy dítě umí správně tvořit jednotlivé hlásky i celá slova, artikulace je však namáhavá a těžkopádná, někdy obtížně srozumitelná. Jde o neschopnost složitější koordinace artikulačních pohybů.

Specifické asimilace – jsou poruchy řeči, kdy dítě ulpívá na jednom artikulačním stereotypu a není je schopno plynule obměňovat jiným. Nemohou vyslovit artikulačně nebo zvukově blízké hlásky – např. u sykavek a dvojic tvrdých a měkkých slabik. Artikulační neobratnost a specifické asimilace můžeme považovat za specifické až po předpokládaném ukončení řeči. Vždy jsou tyto obtíže provázány dysortografií.

Na původu specifických poruch učení se více jak ve dvou třetinách podílí **lehké mozkové dysfunkce** (LMD), ať už samy (cca 50 %), nebo společně s dědičností (cca 20 %). Třetí skupinu tvoří dědičnost společně s drobnými mozkovými poškozeními. 15 % dětí spadá do etiologické kategorie neurotické. Právě proto, že tak vysoké procento dětí s SPU je diagnostikováno na podkladě LMD, je spojována LMD se SPU.

Jak poznáme syndrom **LMD**: prvními příznaky jsou nápadná nesoustředěnost, živost, psychomotorický neklid, nestálost a roztěkanost a nedostatečná koordinovanost pohybů. Jsou porušeny stejné funkce vnímání – sluchové, zrakové, prostorové orientace, pravolevé orientace, vnímání a ovládání tělesného schématu. Proto se při reedukaci LMD a SPU kombinují a uplatňují podobná cvičení. SPU zasahují nejen do školního věku, ale přetrvávají až do dospělosti. Je to důležitá poznámka, a to z hlediska výchovně vzdělávacího i budoucího profesního zaměření.